

TRACTATENBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

JAARGANG 1957 Nr. 154

A. TITEL

*Verdrag betreffende de schadeloosstelling voor ongevallen, overkomen in verband met de dienstbetrekking, 1925 (Verdrag Nr. 17 aangenomen door de Internationale Arbeidsconferentie in haar zevende zitting);
Genève, 10 juni 1925*

B. TEKST

De Engelse en de Franse tekst van het Verdrag zijn bij Koninklijk besluit van 10 oktober 1927 bekendgemaakt in *Stb.* 333.

Voor het Verdrag tot herziening der slotartikelen, 1946, dat de tekst op enkele punten wijzigde, zie onder rubriek J.

C. VERTALING

De vertaling van het Verdrag in het Nederlands is bij Koninklijk besluit van 10 oktober 1927 bekendgemaakt in *Stb.* 333. Zie onder rubriek J voor het Verdrag tot herziening der slotartikelen, 1946, dat de tekst wijzigde.

D. GOEDKEURING

Artikel 1 van de Wet van 30 juni 1927 (*Stb.* 226) luidt: „Wordt goedgekeurd het nevens deze wet in afdruk gevoegde, in de zevende zitting der Algemeene Conferentie van de vertegenwoordigers der Leden van de Internationale Organisatie van den Arbeid van den Volkenbond aangenomen ontwerp-verdrag betreffende de schadeloosstelling voor ongevallen, overkomen in verband met de dienstbetrekking.” Deze Wet is gecontrasigneerd door de Minister van Arbeid, Handel en Nijverheid J. R. SLOTEMAKER DE BRUÏNE, de Minis-

ter van Buitenlandse Zaken BEELAERTS VAN BLOKLAND, de Minister van Koloniën KONINGSBERGER en de Minister van Justitie J. DONNER. Zie voor de behandeling in de Staten-Generaal: Bijl. *Hand.* II 1925/26 — 393; Bijl. *Hand.* II 1926/27 — 151; *Hand.* II 1926/27, blz. 2187; Bijl. *Hand.* I 1926/27, blz. 875; *Hand.* I 1926/27, blz. 880.

E. BEKRACHTIGING

De volgende Staten hebben overeenkomstig artikel 12 hun bekrachtiging doen registreren door de Secretaris-Generaal van de Volkenbond c.q. de Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau te Genève:

Zweden	8 september 1926
Zuidslavië	1 april 1927
Nederland	13 september 1927
België	3 oktober 1927
Luxemburg	16 april 1928
Hongarije	19 april 1928
Letland	29 mei 1928
Cuba	6 augustus 1928
Spanje	22 februari 1929
Portugal	27 maart 1929
Bulgarije	5 september 1929
Chili	8 oktober 1931
Uruguay	6 juni 1933
Columbia	20 juni 1933
Nicaragua	12 april 1934
Mexico	12 mei 1934
Oostenrijk	21 augustus 1936
Polen	3 november 1937
Nieuw-Zeeland	29 maart 1938
Frankrijk	17 mei 1948
het Verenigd Koninkrijk van Groot-Britannië en Noord-Ierland¹⁾	28 juni 1949
Finland	20 januari 1950
Argentinië	14 maart 1950
Tsjechoslowakije	12 juni 1950
Griekenland	13 juni 1952
Haïti	19 april 1955
de Bondsrepubliek Duitsland	14 juni 1955
Birma	16 februari 1956
Marokko	20 september 1956
Tunesië	15 mei 1957

¹⁾ Met inbegrip van de Kanaaleilanden en het eiland Man.

G. INWERKINGTREDING

De bepalingen van het Verdrag zijn ingevolge artikel 13, eerste lid, op 1 april 1927 in werking getreden voor Zweden en Zuidslavië. Voor de overige onder rubriek E vermelde Staten zijn de bepalingen ingevolge artikel 13, lid 3, in werking getreden op de aldaar aangegeven data.

Wat het Koninkrijk der Nederlanden betreft zijn de bepalingen van het Verdrag voor Nederland op 13 september 1927 en voor de Nederlandse Antillen op 5 augustus 1957 in werking getreden (zie hiervoor ook onder rubriek H).

H. TOEPASSELIJKVERKLARING

In overeenstemming met artikel 16 van het Verdrag en artikel 35 van het Statuut van de Internationale Arbeidsorganisatie zijn de bepalingen van het Verdrag door België met ingang van 1 april 1934 ongewijzigd toepasselijk verklaard op de Congo en Roenda-Oeroendi, door Italië op 12 maart 1952 ongewijzigd toepasselijk verklaard op Italiaans Somaliland en door Frankrijk op 27 april 1955 ongewijzigd toepasselijk verklaard op de overzeese Franse departementen Guadeloupe, Martinique, Frans Guyana en Réunion.

Wat het Koninkrijk der Nederlanden betreft is de gelding van het Verdrag ingevolge een op 5 augustus 1957 geregistreerde verklaring ongewijzigd uitgebreid tot de Nederlandse Antillen.

Op 27 maart 1950 is door de Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau de bekrachtiging door het Verenigd Koninkrijk van Groot-Britannië en Noord-Ierland geregistreerd van het op 11 juli 1947 te Genève aangenomen Verdrag betreffende de toepassing van internationale arbeidsnormen in buiten het moederland gelegen gebieden, 1947 (Arbeidsverdrag Nr. 83; het Koninkrijk der Nederlanden is geen partij bij dat Verdrag). Bij die gelegenheid heeft het Verenigd Koninkrijk, op grond van het in Verdrag Nr. 83 bepaalde, een verklaring laten registreren met betrekking tot de toepasselijkheid op verschillende Britse gebieden, van, ondermeer, de bepalingen van het onderhavige Verdrag. Een beslissing werd voorbehouden met betrekking tot de toepasselijkheid op de Bermuda-eilanden, Broenei, Gibraltar, de Gilbert en Ellice-eilanden, Hong Kong, de Salomon-eilanden, Serawak, de Seychellen en Zanzibar, terwijl met betrekking tot Brits Somaliland geen mededeling omtrent toepasselijkheid werd gedaan. De bepalingen van het onderhavige Verdrag zullen met ingang van de dag van de inwerkingtreding van het Arbeidsverdrag Nr. 83 ongewijzigd toepasselijk zijn op Kenia, de Maleise Federatie, het eiland Mauritius, Noord-Rhodesië en Tanganjika, alsmede met wijzigingen (welke wijzigingen bestaan in het uitsluiten van bepaalde artikelen van het Verdrag, zoals aangegeven achter de betreffende gebieden) op Aden (artikel 7), de

Bahama-eilanden (artikel 7), Brits Guyana (de artikelen 7 en 10), Barbados (de artikelen 7, 9 en 10), Brits Honduras (de artikelen 7, 9, 10 en 11), Cyprus (de artikelen 6, 7, 9, 10 en 11), de Falkland-eilanden (de artikelen 7, 9, 10 en 11), de Fidji-eilanden (de artikelen 7, 10 en 11), de Goudkust (de artikelen 6, 7, 9 en 10), Gambia (de artikelen 5, 6, 7, 9 en 10), de Benedenwindse eilanden (de artikelen 7, 9 en 10), Nigeria (de artikelen 2, 5, 6, 7, 9, 10 en 11), Njassaland (de artikelen 6, 7, 9 en 10), St. Helena (de artikelen 7 en 10), Sierra Leone (de artikelen 6, 7, 9 en 10), Trinidad (de artikelen 7, 9, 10 en 11), Jamaica (de artikelen 2, 6, 7, 9 en 10), Dominica (de artikelen 7, 9, 10 en 11), Grenada (de artikelen 7, 9, 10 en 11), St. Lucia (de artikelen 7, 9, 10 en 11), St. Vincent (de artikelen 7, 9, 10 en 11), Singapore (de artikelen 7, 9 en 10), Oeganda (de artikelen 7, 9 en 10), Basoetoland (de artikelen 2, 6 en 7), Beetsjoeanaland (de artikelen 2, 6 en 7), en Swaziland (de artikelen 2, 6 en 7), alsmede op Noord-Borneo *).

*) Ten aanzien van Noord-Borneo is het volgende voorbehoud gemaakt:

„Labuan seulement: législation en préparation en ce qui concerne l'application à la partie principale du territoire.”

Slechts voor Laboean: een wettelijke regeling is in voorbereiding met betrekking tot de toepassing op het voornaamste deel van het gebied.

J. GEGEVENS

De oorspronkelijke tekst van het Verdrag, zoals aangenomen op 10 juni 1925 en afgedrukt in Bijl. *Hand.* II 1925/26 — 393, *Stb.* 1927, 226 en *Stb.* 1927, 333, is herzien door het op 9 oktober 1946 te Montreal aangenomen Verdrag tot herziening der slotartikelen, 1946 (Arbeidsverdrag Nr. 80); zie voor laatstgenoemd Verdrag *Trb.* 1957, 181.

In overeenstemming met artikel 102 van het Handvest der Verenigde Naties is het Verdrag, zoals gewijzigd door het Verdrag tot herziening der slotartikelen, 1946, op 15 september 1949 geregistreerd bij het Secretariaat van de Verenigde Naties onder nr. 600. De gewijzigde Engelse en Franse tekst van het Verdrag is afgedrukt in „Recueil des Traités” der Verenigde Naties, deel 38, blz. 230 e.v.

Voor het Statuut van de Internationale Arbeidsorganisatie, waarnaar in de preambule en elders in het Verdrag wordt verwezen, zie *Trb.* 1953, 130.

De regeling voor arbeidsongevallen van zeelieden, die wordt genoemd in artikel 3, eerste lid, van het onderhavige Verdrag, is neergelegd in het op 24 oktober 1936 te Genève aangenomen Verdrag betreffende de verplichtingen van de reder in geval van ziekte, ongeval of overlijden van zeelieden, 1936 (Arbeidsverdrag Nr. 55). De tekst van dit Verdrag, zoals gewijzigd door het Verdrag tot herziening der slotartikelen, 1946, is afgedrukt in „Recueil des Traités”

der Verenigde Naties, deel 40, blz. 170 e.v. Het Koninkrijk der Nederlanden is geen partij bij genoemd Verdrag.

Voor het op 12 november 1921 te Genève aangenomen Verdrag betreffende de schadeloosstelling voor ongevallen in de landbouw, 1921 (Arbeidsverdrag Nr. 12), waarnaar in artikel 4 van het onderhavige Verdrag wordt verwezen, zie *Trb.* 1957, 149.

Uitgegeven de eenentwintigste september 1957.

De Minister van Buitenlandse Zaken a.i.,
W. DREES.